

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 червня 2021 р. № 576

ПОРЯДОК
визнання в Україні професійних кваліфікацій,
здобутих в інших країнах

1. Цей Порядок встановлює критерії та процедуру визнання в Україні професійних кваліфікацій, здобутих в інших країнах, з метою сприяння реалізації права громадян України, іноземців та осіб без громадянства, зокрема біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, на працевлаштування та провадження професійної діяльності.

2. Терміни, що вживаються у цьому Порядку, мають таке значення:

заявник — особа, яка подає заяву про визнання професійної кваліфікації, здобутої в іншій країні;

компетентний орган — кваліфікаційний центр, акредитований Національним агентством кваліфікацій, суб'єкт освітньої діяльності, інший суб'єкт, уповноважений законодавством;

професійна кваліфікація, здобута в іншій країні, — це присвоєна уповноваженим на це суб'єктом іншої країни (далі — суб'єкт присвоєння) та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей (результатів навчання), що дають змогу виконувати певний вид роботи або провадити професійну діяльність;

процедура визнання — формальне підтвердження компетентним органом професійних кваліфікацій, здобутих заявником в інших країнах.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в законодавстві, зокрема в Законах України “Про освіту”, “Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус”, “Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту”.

3. Дія цього Порядку не поширюється на професійні кваліфікації, підтверджені документами про освіту громадян колишнього СРСР, видані до 15 травня 1992 р. (на підставі Угоди про співробітництво в галузі освіти (Ташкент, 1992).

4. Професійні кваліфікації, здобуті в тих країнах, з якими укладено міжнародні договори від імені України або Уряду України, визнаються в Україні відповідно до положень таких договорів.

Якщо міжнародним договором, укладеним від імені України або Уряду України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Порядком, застосовуються правила міжнародного договору.

5. Професійна кваліфікація, здобута в іншій країні, може бути визнана в Україні за наявності в заявника:

документа, виданого уповноваженим суб'єктом іншої країни, про присвоєння професійної кваліфікації; та/або

документа про відповідну освіту (для іноземного документа — разом із свідоцтвом про його визнання в Україні), якщо наявність такої освіти передбачена професійним стандартом, який затверджено в Україні, у разі його відсутності — кваліфікаційною характеристикою.

6. За відсутності в заявника документів, зазначених у пункті 5 цього Порядку, він може пройти загальну процедуру присвоєння та/або підтвердження професійної кваліфікації в порядку, визначеному законодавством.

7. Якщо кваліфікація, здобута заявником в іншій країні, не еквівалентна кваліфікації, визначеній професійним стандартом, який затверджено в Україні, у разі його відсутності — кваліфікаційною характеристикою, компетентний орган визначає обсяг відмінностей у компетентностях (результатах навчання), допустимий для прийняття рішення про визнання професійної кваліфікації.

Обсяг відмінностей є допустимим, якщо, незалежно від їх наявності, сукупність компетентностей (результатів навчання), здобутих особою в іншій країні, дає змогу виконувати певний вид роботи або провадити професійну діяльність згідно з кваліфікацією, визначеною професійним стандартом, який затверджено в Україні, у разі його відсутності — кваліфікаційною характеристикою.

8. Визнання професійних кваліфікацій здійснюється за заявою про визнання професійної кваліфікації, здобутої в іншій країні (далі — заява), та згідно з документами, визначеними в пункті 10 цього Порядку.

9. Компетентні органи здійснюють оброблення наданих їм персональних даних відповідно до Закону України “Про захист персональних даних”.

10. Заявник подає компетентному органу такі документи:

1) заяву;

2) копію документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України (у разі подання паспорта громадянина України — копії 1 та 2 сторінок паспорта у формі книжечки чи обох сторін паспорта у формі картки), документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, паспортного документа іноземця;

3) засвідчену в установленому законодавством порядку копію та переклад на українську мову документа про освіту (для іноземного

документа — разом з копією свідоцтва про його визнання в Україні) та/або професійну кваліфікацію;

4) засвідчену в установленому законодавством порядку копію та переклад на українську мову додатка до документа про освіту та/або інших документів, які містять інформацію про зміст освітньої програми (за наявності);

5) засвідчену в установленому законодавством порядку копію та переклад на українську мову документа про присвоєння професійної кваліфікації, виданого суб'єктом присвоєння, та/або документа про відповідну освіту (для іноземного документа — разом із свідоцтвом про його визнання в Україні), якщо наявність такої освіти передбачена професійним стандартом, який затверджено в Україні, у разі його відсутності — кваліфікаційною характеристикою.

11. Заявник може подати компетентному органу документи, зазначені в підпунктах 1—5 пункту 10 цього Порядку, в електронній формі у форматі цифрових зображень з дотриманням вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг або особисто в паперовій формі з дотриманням норм законодавства.

Відповідальність за надання достовірної інформації покладається на заявника.

12. Компетентний орган у разі потреби має право перевірити відповідність цифрових зображень оригіналам та/або копіям з перекладами документів, зазначених у підпунктах 1—5 пункту 10 цього Порядку.

13. Якщо документи надано заявником не в повному обсязі та/або неправильно оформлено, компетентний орган повертає документи протягом 10 робочих днів з дня реєстрації заяви, про що повідомляється заявнику із зазначенням недоліків, які необхідно усунути.

У цей же строк компетентний орган повертає документи, якщо наявні в них відомості про професійну кваліфікацію не можуть бути співвіднесені з жодним професійним стандартом, який затверджено в Україні, у разі його відсутності — кваліфікаційною характеристикою.

14. За прийнятою до розгляду заявою процедура визнання розпочинається після оплати її вартості, якщо це передбачено компетентним органом.

15. Інформація про процедуру визнання є відкритою та оприлюднюється на веб-сайті компетентного органу.

16. Процедура визнання включає:

1) проведення аналізу документів заявника, перевірки їх достовірності;

2) проведення перевірки наявності в суб'єкта присвоєння відповідних повноважень (для професійних кваліфікацій, присвоєних суб'єктом іншої країни, з якою Україною не укладено відповідний міжнародний договір);

3) проведення аналізу професійної кваліфікації, визнання якої запитується заявником, та співставлення з відповідною професійною кваліфікацією, визначеною професійним стандартом, який затверджено в Україні, у разі його відсутності — кваліфікаційною характеристикою;

4) прийняття рішення компетентним органом.

17. Для перевірки відповідних повноважень суб'єкта присвоєння компетентний орган може використати документи, видані установою, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності.

18. Компетентний орган у разі потреби може звернутися до заявника та/або суб'єктів присвоєння з метою отримання відомостей про професійну кваліфікацію.

19. Компетентний орган у разі потреби може звернутися до Національного агентства кваліфікацій для отримання роз'яснення щодо процедури визнання.

20. За результатами заходів, зазначених у підпунктах 1—3 пункту 16 та пунктах 17—19 цього Порядку, оформляється висновок про результат процедури визнання (далі — висновок), що є підставою для прийняття компетентним органом рішення про визнання або відмову у визнанні професійної кваліфікації.

21. Тривалість процедури визнання не повинна перевищувати 60 календарних днів з моменту подання заявником повного пакета документів, крім випадків, передбачених пунктом 27 цього Порядку.

22. Компетентний орган на підставі висновку приймає одне з таких рішень:

про визнання професійної кваліфікації, на підставі якого заявнику видається сертифікат про визнання професійної кваліфікації за формою, поданою у додатку (далі — сертифікат);

про відмову у визнанні професійної кваліфікації, про що заявнику надсилається відповідне повідомлення із зазначенням підстав прийняття такого рішення та заходів, яких йому треба вжити для визнання його професійної кваліфікації у подальшому.

23. Рішення про відмову у визнанні професійної кваліфікації приймається в разі, коли:

1) документи, подані заявником, не є достовірними;

2) документи не містять повної інформації для визначення еквівалентності професійних компетентностей.

24. Сертифікат, виданий компетентним органом, є таким, що визнається всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування та суб'єктами господарювання в Україні.

25. Відомості про визнання професійних кваліфікацій компетентний орган подає Національному агентству кваліфікацій.

26. Копія рішення компетентного органу за результатами процедури визнання надсилається заявнику протягом 10 календарних днів з дня його прийняття.

27. Біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, можуть звернутися для проходження процедури визнання без наявності повного пакета документів, зазначеного в пункті 10 цього Порядку.

28. Підставою для початку процедури визнання без наявності повного пакета документів є посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист.

29. Для проходження процедури визнання біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, надають наявні у них документи про освіту та інші документи, зазначені в підпунктах 1—5 пункту 10 цього Порядку, в електронній формі у форматі цифрових зображень з дотриманням вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг, копії документів про освіту або періоди навчання, документів про присвоєння професійної кваліфікації, довідки, рекомендаційні листи або інші документи, що можуть засвідчити факт набуття професійної кваліфікації.

30. За відсутності підстави для початку процедури визнання без наявності повного пакета документів, визначеного в пункті 10 цього Порядку, біженці, особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, можуть звернутися для присвоєння та/або підтвердження професійних кваліфікацій за загальною процедурою відповідно до законодавства.

31. У разі незгоди з рішенням компетентного органу заявник протягом трьох місяців з дня прийняття компетентним органом рішення може звернутися до такого органу з мотивованою заявою про перегляд рішення та надати додаткові документи щодо професійної кваліфікації.

У такому разі компетентний орган повторно вивчає всі надані заявником документи та проводить додаткове дослідження, у результаті якого попереднє рішення про визнання або відмову у визнанні професійної кваліфікації може бути скасовано та прийнято нове рішення.

32. У разі скасування рішення про визнання професійної кваліфікації раніше виданий сертифікат повинен бути анульований компетентним органом.

33. Рішення, дії чи бездіяльність компетентного органу можуть бути оскаржені в установленому законодавством порядку.

СЕРТИФІКАТ
про визнання професійної кваліфікації
№ _____
(серія та реєстраційний номер, що присвоюється)

(прізвище, ім'я та по батькові)

“___” _____ 202_ р.

Видано _____

(назва компетентного органу)

(номер Сертифіката про акредитацію, виданого Національним агентством кваліфікацій)

Визнано професійну кваліфікацію _____

присвоєну, підтверджену _____

дата _____

(найменування уповноваженого суб'єкта іншої країни)

Визнана професійна кваліфікація еквівалентна професійній кваліфікації, визначеній професійним стандартом, який затверджено в Україні, у разі його відсутності — кваліфікаційною характеристикою,

Керівник

МП

“___” _____ 202_ р.